

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinator: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Campubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa

Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: EFE

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

ETA com a excusa

Sovint hem sentit dir als principals líders polítics espanyols que, sense la violència, totes les opcions polítiques són defensables. Però aquest principi democràtic —elemental, tot sigui dit— ha quedat demostrat manta vegada que ni les institucions ni les principals formacions polítiques espanyoles no se'l creuen. I d'exemples n'hi ha un grapat. Quantes voltes l'ex-lehendakari Juan José Ibarretxe no ha estat acusat, des de tribunes mediàtiques i polítiques, de “compartir” amb la seva proposta de consulta sobiranista els objectius d'ETA? O quantes vegades no s'ha recriminat des d'aquestes mateixes tribunes això mateix a Esquerra o a més organitzacions independentistes? Ningú amb dos dits de front no pot creure realment aquests discursos i donar credibilitat a la vinculació d'Ibarretxe, l'independentisme català o, més recentment, les consultes populars independentistes —com la d'Arenys de Munt— amb ETA. Però sí que en amplis sectors polítics, mediàtics i —cosa més greu— judicials de l'estat espanyol s'ha utilitzat la persecució de les accions delictives de l'organització armada basca per combatre'n també els objectius polítics. I és en aquest parany on ha caigut molta més gent.

És aquí on Espanya té la seva principal batalla. La lluita contra ETA, en la qual ha obtingut importants resultats els darrers anys, gràcies a les noves tecnologies, la cooperació internacional i els mitjans dels cossos i forces de seguretat espanyols, permeten a l'estat d'aguantar aquest torcebraç. Però allò que desperta més preocupació és la creixent demanda del reconeixement del dret a l'autodeterminació, admès internacionalment, i que fa sortir urticària en el més profund ADN de l'estat espanyol. Per això, quan els ciutadans d'una població, democràticament, s'organitzen per expressar, a través de les urnes, si volen continuar formant part d'Espanya o no, l'estat espanyol engega tot l'aparell judicial per mirar d'ofegar aquella expressió indiscutible de democràcia.

La setmana passada, l'acció policíaca del jutge de l'Audiència Nacional espanyola, Baltasar Garzón, va servir per a empresonar, novament, dirigents de l'esquerra independentista basca. Entre els detinguts, altre cop, Arnaldo Otegi. En aquesta ocasió també Rafa Díez, ex-dirigent del sindicat LAB (les detencions es van fer precisament a la seu del sindicat a Sant Sebastià). El delicte: una reunió per a mirar de reorganitzar l'esquerra independentista basca, després d'haver estat il·legalitzades totes les seves formacions, amb la intenció de posar les bases per a obrir un nou procés de pau. A Irlanda, i a molts més països, els qui han impulsat aquests processos han acabat amb un Nobel de la pau. A l'estat espanyol van a la presó. És així: mentre el conflicte sigui viu, alguns es podran carregar d'arguments per defensar allò que és indefensable.

Als nostres lectors

Com més va, més creix: allò que va començar com un escàndol de regals fora de lloc ha acabat esclatant com un gran afer de corrupció que esquitxa alguns dels gestors de les finances del PP. I a l'epicentre de l'escàndol el PP valencià i el president de la Generalitat, Francisco Camps. El president ha vist com, a mesura que es feia gran la pilota, el seu cercle, la seva cort s'anava enfonsant, amb el cop de gràcia definitiu de Ricardo Costa. Tot això ho analitza el bloc de portada.

Però també recordem, en el 150è aniversari del seu naixement, la figura de Francesc Macià, l'exemple d'una manera de fer política als antípodes de Camps.

Concretament, recuperem l'episodi poc conegut de la relació del president Macià, precisament, amb el País Valencià.

Enric Rimbau